Nokia 2.3 - telefon vähenõudlikule, väga vähenõudlikule

6 aastat tagasi - 01.03.2020 Autor: Kaido Einama

Nokia 2.3 telefoni proovides tuleb kiiresti liikuda skaala alumisse otsa, kus asuvad kõige odavamad ja kõige nõrgemad seadmed. Need on tavaliselt mõeldud kas koolilapse (või moodsal ajal ka lasteaialapse) esimeseks nutimobiiliks, pidevalt telefone kaotava kobakäpa igapäevaseks asendusaineks või neile, kes ikka veel vaatavad vaid logo ja tahavad endale just Nokiat saada koos selle kohapealse toega. Neid viimaseid on ikka veel olemas, kui kasvõi sotsiaalvõrkude laike vaadata.

Nokia 2.3 telefoni karbist välja võttes on tegu pealtnäha täiesti soliidse isendiga. Matt, kergelt triibutatud tagakülg paljastab topeltkaamera, esiküljel on tilgakujulise üsna suure "kulmu" sees esikaamera. Paremal on helivaljuse ja sisselülitamise nupp, vasakul *Discovery* nupp, mis vaikimisi avab Google´i lehe ja mida saab seadistada Google Assistanti käivitamiseks. Sõrmejäljelugejat pole, selle asemel ainukese biomeetrilise kaitsena näotuvastus telefoni sisse logimisel.

Mobiili odavasse klassi kuulumisest annab märku ka Micro USB pesa, mida miskipärast ikka veel kasutatakse just väga odavates telefonides. 3,5 mm kõrvaklapiauk on olemas ülaservas.

Nokia 2.3-l on 6,2-tolline suur HD ekraan. Plussiks on siin ekraani suurus, kvaliteedilt aga käib see tõesti odavaimate hulka, sest vaatenurk on kitsam kui tänapäeva tippmudelitel ja ka puutetundlikkus on küll hea, kuid ilmselt riistvara-tarkvara koosmõjust mitte nii välkkiire, kui me praeguste tippmudelite juures harjunud oleme.

Nokial on peal puhas Android 10, mis on veel üks hea pluss paljudele kasutajatele ja sellele saab turvauuendusi kindlalt vähemalt 3 aastat, mis pole odavama hinnaklassi telefonide seas just kõige levinum nähtus.

Aku on 4000 mAh, seegi on tegelikult hea uudis, sest Nokia kestab akuga kindlasti kaks päeva, vahest isegi kolm.

Paraku enamus positiivseid omadusi (lisaks heale hinnale - 110 eurot) sellega ka lõpeb.

Riistvara osas on piirdutud odavavõitu Mediatek Helio A22 MT6761 kiibistikuga, mis tuli välja 2018. aastal ja oligi mõeldud kehvema graafika ja aeglasemate tuumadega just odavaima hinnaklassi Androiditelefonide jaoks.

Teeme ära oma traditsioonilised jõudlustestid, kus pole samuti midagi kiita:

- Linpack - 314,468 MFLOPS
- Geekbench 5 - ei ühildu
- AnTuTu 4.2 - 73813 punkti

Geekbench 5 Nokia peal ei jookse. See on üsna vana viga, seega testitulemust meil juba aastaid kasutusel oleva jõudlustestijaga kirja ei saagi. Linpack aga mõõdab toorest protsessorijõudu ja nende protsessoritega, mis Nokial sees, kuigi kiiresti ei purjeta. Telefon maandub ujukomatehete tegemise võimekusega 29. kohale. Uuematest mudelitest on samuti sealkandis üsna aeglane CAT S40, teised konkurendid samas klassis on juba aastatetagused mudelid.

Mälu on 2 GB, mis hädavajalik miinimum tänapäevaste äppide jaoks, aga võiks ikkagi rohkem olla, välkmälu on aga vaid 32 GB, mis on mõnede jaoks juba alla miinimumi, nii et vaja läheb microSD kaarti (kuni 512 GB), mis käib nano SIM kaardiga samasse sahtlisse.

Näost pole palju kasu

Nokial puudub sõrmejäljelugeja, mis arvestades kehva näotuvastust on oluline puudus. Näotuvastusega õnnestub sisse logida mõnikord harva ja selleks on vaja head valgust koos telefoni hoidmisega õigel kaugusel. Pigem tuleb mobiili hoida kaugemal. Ka näotuvastuse häälestamisel pidi mobiilikaamerat tavalisest natuke kaugemal hoidma, et nägu mahuks ettenähtud ringi sisse, mille järgi biomeetrilised parameetrid salvestati.

Edaspidi tuli loota paroolile või PIN-koodile peaaegu iga kord sisse logides, mis on tüütu. Näo järgi lasti telefoni väga harva ideaalsetes tingimustes.

Pildistamine - otsustav argument

Isegi siis, kui telefon maksab 110 eurot, valitakse seda kaamera järgi ja oodatakse, et pilte teeb see siiski mõistlikult.

Nokial on kaks tagakaamerat - 13 MP põhikaamera (f/2.2, 1/3.1" diagonaaliga sensor, pikslisuurus 1.12 µm, video 1.080p @ 30 kaadrit sekundis) ning teine kaamera on 2 MP sensoriga. *Selfie* kaamera on 5 MP (f/2.4, Full HD video - 1.080p @ 30 kaadrit sekundis).

Pildistamist toetab AI ehk tehisintellekt. Automaatrežiimis on esimesel testpildil näha, et lume värvi ei suuda AI hästi määrata, kui lumes seisab ka hulk värvilisi tünne:

Lumi on värvunud helesiniseks, samas suurel pildil (klõpsa pildil, näed originaali) elementaarset teravust nagu oleks, kirjad on loetavad.

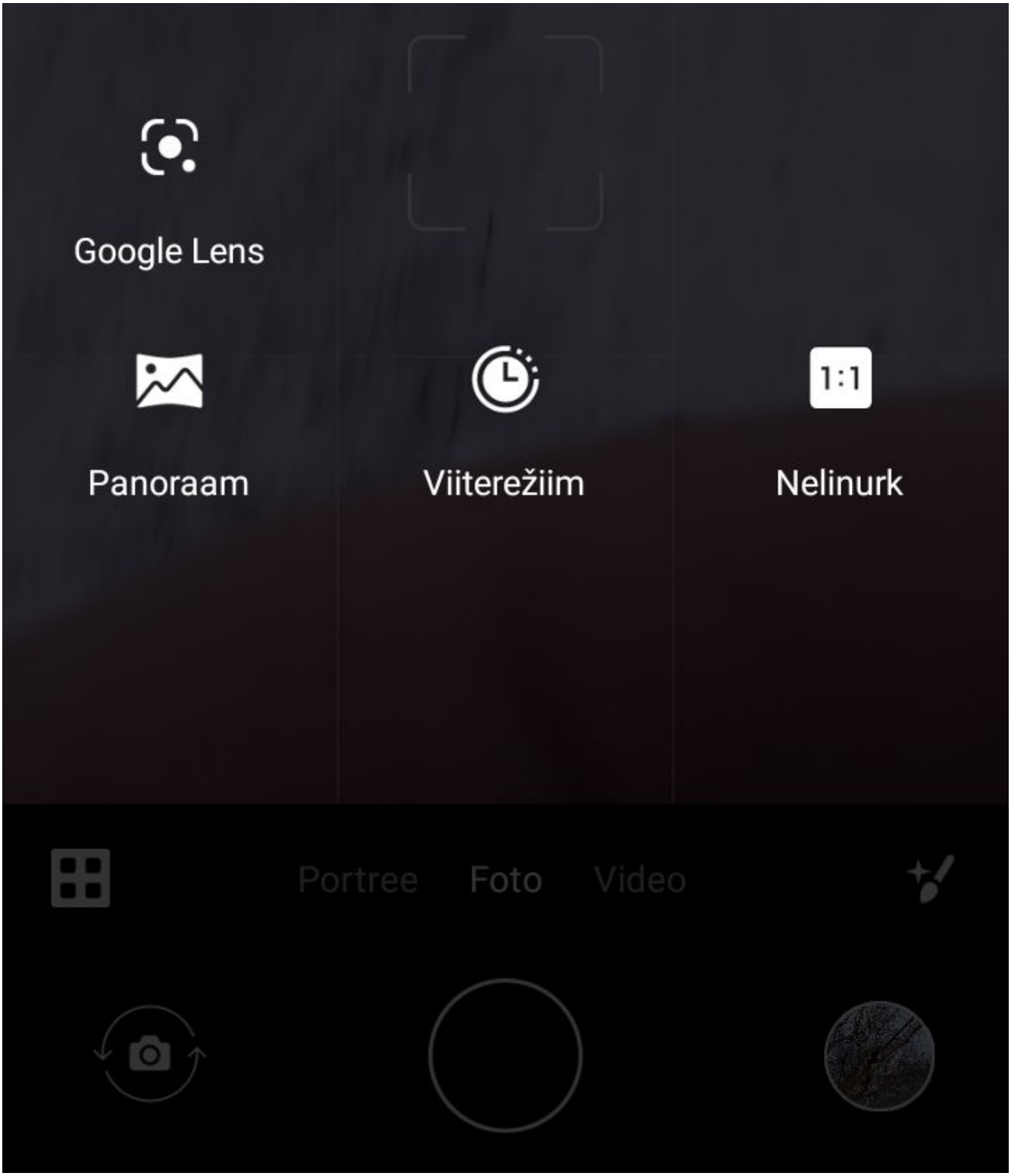

Ülaloleval loodusvaatel on AI teinud värvid juba üsna ehedaks, kerge seepiatoon on küll sees, aga odava kaamera kohta juba üsna OK.

Panoraampilt on kokku kleebitud üsna hästi, sellest suurt originaali siin pole. Värve pole ka palju, peale nõrga seepia.

Kaameral puudub profirežiim, seega ise midagi sättida ei saa, peab lootma AI-le. Kogu seadistuste menüü on selline:

Muidugi saab veel pildi eraldusvõimet valida ja asukohainfot sisse-välja lülitada, mis on Androidi standardmenüüs, aga ei ava ega ISO ega muid seadeid muuta ise ei saa.

See teeb tulemuse kvaliteedi veidi kõikuvaks, kuid palju proovides midagi ehk lõpuks õnnestub. Üks parimaid maastikupilte selle mobiilikaameraga tuli lõpuks selline:

Kuna olemas on kaks tagakaamerat, siis tekib õigustatud küsimus, kas *bokeh* efekt ehk tausta udustamine terava esil oleva detaili väljatoomisega õnnestub?

Selline on tulemus peale korduvaid katseid, millal tahetakse pigem lähedal olev oks uduseks teha ja taust teravaks, aga pikapeale proovides tuleb siiski miskit juba välja. Taust on udune, oks ja lumi terav(amad).

Üks valguse ja varju pilt ka - jälgi detaile varjus. Tehes mitu proovipilti, võib mõne üsna hea nende seast leida.

Kuidas on lood hämaras pildistamisega? Erinevus tippudest on ikka väga märgatav. Paneme kõrvuti Nokia 2.3-ga ja Huawei Mate 20 Pro-ga tehtud pildi kergelt hämaras keldrisaalis:

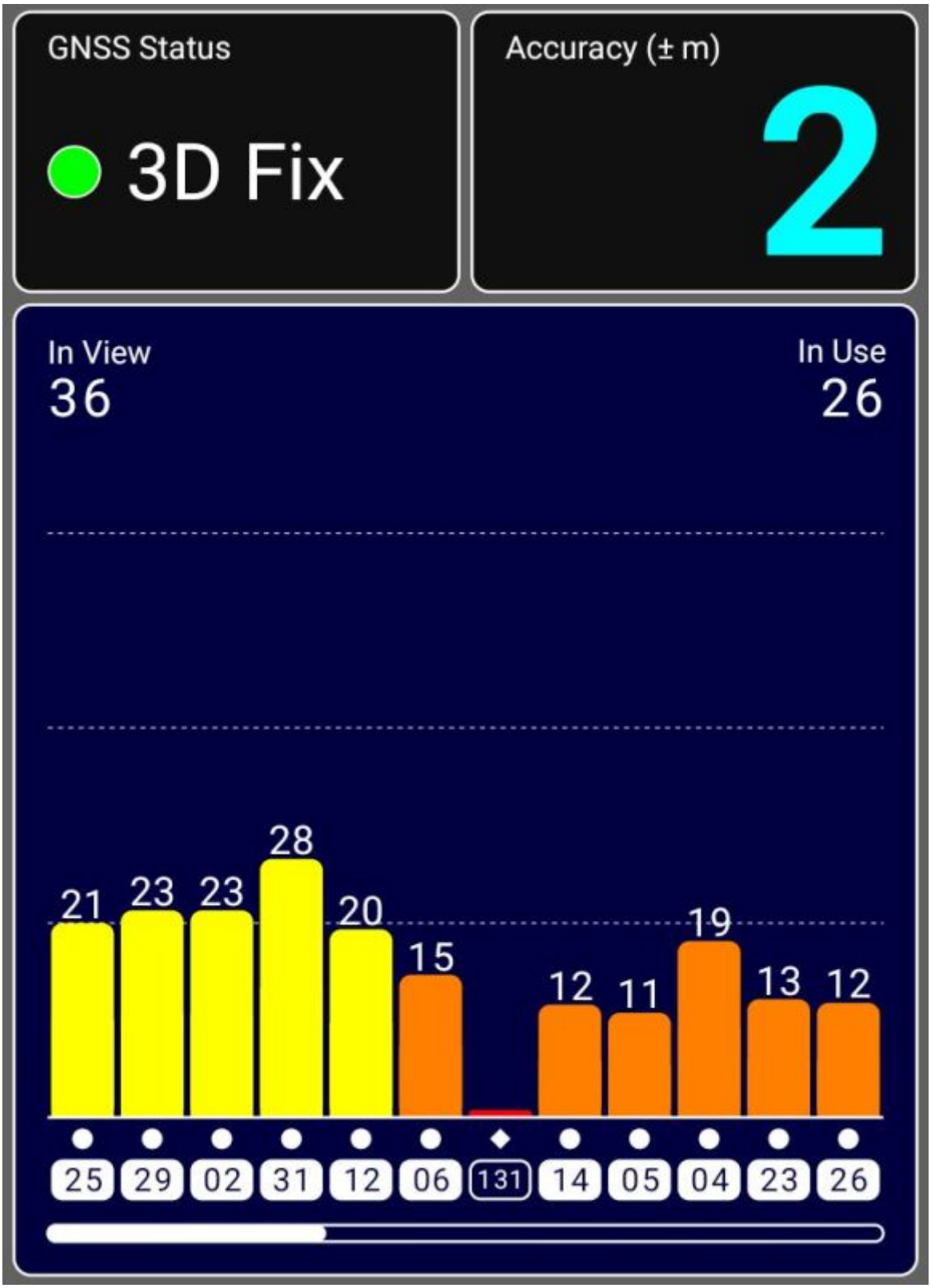

Kui oled harjunud odava telefoniga, siis võib isegi vasakpoolse tulemusega ära harjuda, on hoitud suhteliselt teravana, kuid tumedana. Parempoolne Huawei AI toega öövõte aga toob välja detailid, mida inimsilmaga samas kohas ise ei eristakski.

Võib ju natuke vaielda, et kas tahamegi üldse paremat ja valgemat pilti, kui ise näeme, aga see on juba teine teema. Värvid on õigemad pigem Huawei kaadris.

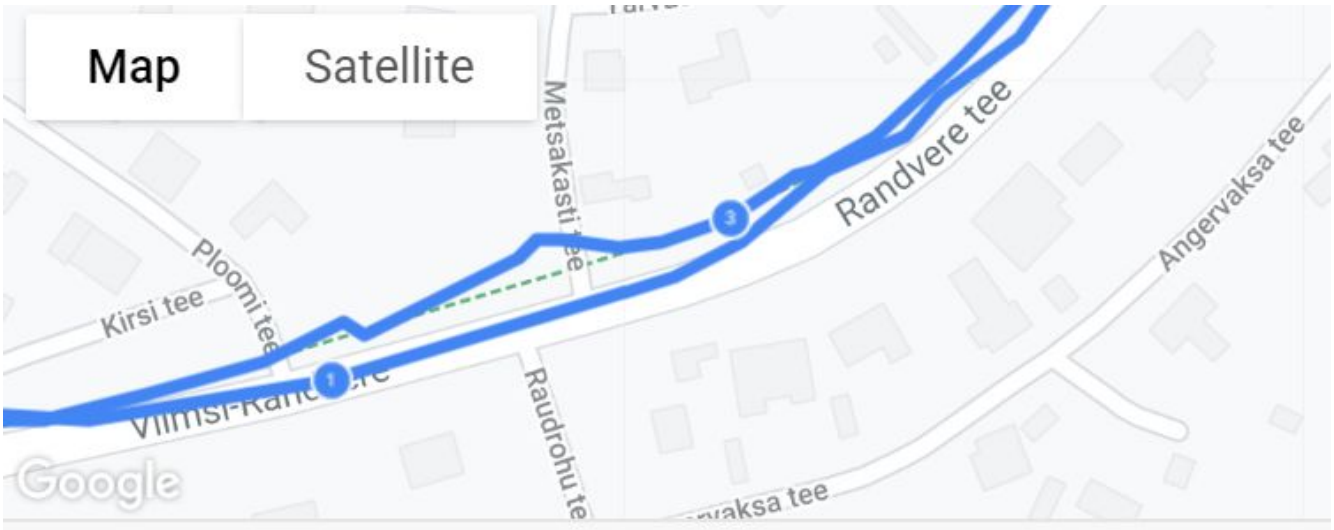
Asukoht - täpne

GPS-iga navigeerimine on Nokial üsna hea, ehkki alguses on käivitumine ja satelliitidele lukustumine aeglasevõitu.

Ka siseruumides leitakse piisavalt satelliite, et asukoht täpselt määrata. Selles osas on Nokia moodsate mudelite tehnilistele näitajatele hästi järgi tulnud ja toetab lisaks GPS-ile ka GLONASS-i ja Beidou´d.

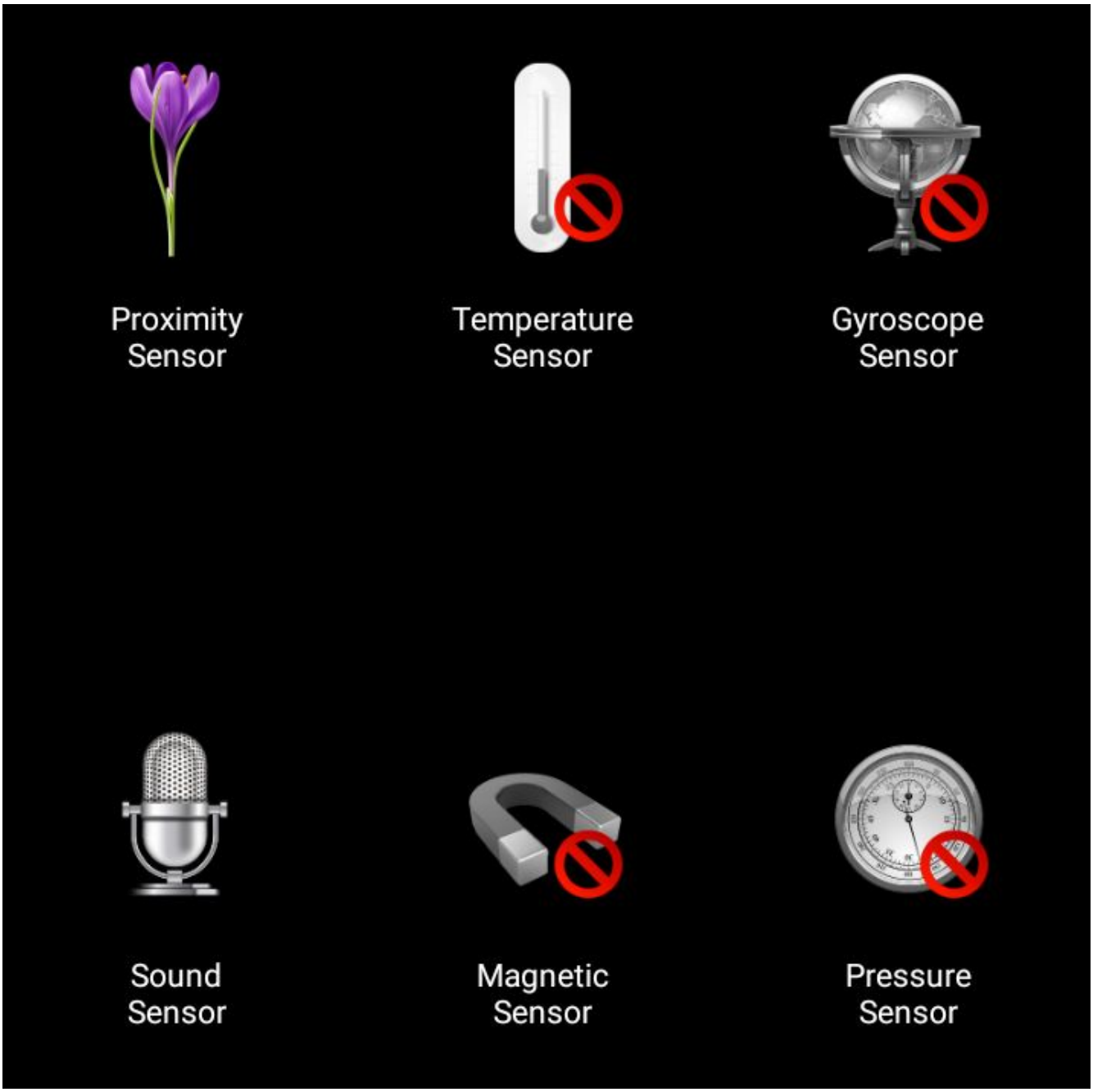
Träkkimine teekonnal pole ka üldsegi paha. Siin on pildike kõige suuremast kõrvalekaldest edasi-tagasi kõndimisel samal kõnniteel:

Kõnekvaliteet on Nokial keskpärane, kõlar mono ja samuti keskpärane või oma metalse kõla poolest pigem alla selle, positiivne on 3,5 mm kõrvaklapiaugu olemasolu. Negatiivne jällegi Micro USB pesa, mille jaoks peab eraldi juhet kaasas kandma, sest isegi kõik uuemad nutikellad, kõrvaklapid ja muud lisaseadmed on juba USB Type C otsale üle läinud.

Sensorid - ei maksa palju loota

Juba ammu pole kohanud telefoni, millel puudub näiteks magnetiline sensor. Nokia on sellise suutnud teha aastaks 2020. See tähendab, et kui kasutad kaardirakendust ja seisad paigal, ei keerata kaarti põhja-lõuna suunas õigeks. Kui mängid mänge, mis vajavad täpset asendi-infot või ükskõik millist liitreaalsusäppi, siis Nokia ei suuda seda adekvaatselt jooksutada. Puuduolevad andurid on järgmised (temperatuuriandureid ja baromeetrit ei maksa tähele panna, need puuduvad ka valdavas enamuses tipptelefonides):

Sensoreid tuvastab mobiiliäpp "Sensor Box".

Kellele?

Kellele see telefon on sobiv? Keeruline küsimus. Kes tahaks endale lihtsat ja odavat mobiili, need saaksid 110 euro eest juba midagi paremat ka Hiina lugematutest e-poodidest. Kes tahavad aga soodsat ligi sajaeurost telefoni kohaliku telefonitoe ja garantiiga tuntud tootjalt (HMD-lt), neile oleks Nokia sobiv valik. Sellel tehakse vajadusel ka kohapeal kiire ekraanivahetus, kui mobiil juhtub katki minema. Näiteks maksab Nokia ekraanivahetus Eestis 70 eurot. Mõne meil tundmatu, kuid odavama brändiga võib seesama vahetus välismaal aga väga kaua aega võtta.

Kui aga on vaja telefoniga häid pilte teha ja oluline on mobiili kiirus mängimisel, siis võib tõesti vaja minna tehniliste andmete võrdlust ja see kallutab juba mõne Hiina e-poest saadaoleva sama hinnaga, kuid võimsama mudeli kasuks otsustama. Eriti veel siis, kui sa ekraanide sarilõhkuja pole ja hooldusse on harva asja.

PLUSSID:

+ korralik GPS

+ 3,5 mm kõrvaklapiauk

+ 4000 mAh aku kestab kaua

MIINUSED:

- kaamera on kehvapoolne

- riistvara on aeglane

- puudub sõrmejäljelugeja, näotuvastus ei toimi

TEHNILISED ANDMED

Nutitelefon Nokia 2.3

Hind: 110 eurot (ATF Arvutisalong)

Operatsioonisüsteem: Android 10 (3 aastat turvauuendusi)

Ekraan: 6,2-tolline, HD+ tilgakujulise "kulmuga", ekraanisuhe 19:9

Mälu: RAM 2 GB, välkmälu 32 GB

Protsessor: MediaTek Helio A22

Ühendused: Micro USB (USB 2.0)

SIM kaardid: Dual SIM / SIM, Nano SIM suurusega

Sensorid: valgussensor, lähedusandur, kiirendusandur (G-sensor)

Kaamerad: taga 13 MP f/2.2 + 2 MP sügavussensor

Välk/taskulamp: jah, LED

Esikaamera: 5 MP f/2.4

Turvalisus: näotuvastusega sisselogimine

Aku: 4000 mAh, tavaline 5V/1A laadimine

Mälu: 2 GB RAM, 32 GB välkmälu, microSD kaardi tugi kuni 512 GB

Heli: 3.5 mm kõrvaklapiauk, monokõlar

FM raadio: jah

Võrk ja ühendused: GSM 850, 900, 1800, 1900 MHz; WCDMA 1, 5, 8; LTE 1, 3, 5, 7, 8, 20, 28, 38, 40, 41 (120 MHz); LTE Cat 4 andmesidekiirus; WiFi 802.11 b/g/n; Bluetooth 5.0

Asukohamääramine: GPS/AGPS, GLONASS, Beidou

Mõõtmed: 157,69 x 75,41 x 8,68 mm

Kaal: 183 grammi

- Testid

- Mobiiltelefonid

Pilt

NOKIA